
digital
התזמורת הפילהרמונית הצעירה
הזמנה לקונצרט

התזמורת הפילהרמונית הצעירה

digital

הזמנה זוגית

חברת דיגיטל
מתכבדת להזמינכם

לקונצרט ירושלים

עם התזמורת הפילהרמונית הצעירה

אשר יתקיים ביום חמישי
י"ט בטבת תשנ"ו, 11 בינואר 1996

בתיאטרון ירושלים לאומנויות הבמה
אולם הנרי שרובר
רחוב מרכוס 20, ירושלים

הקונצרט יתחיל בשעה 20:30

מנצח:

זאב דורמן

סולנים:

אבירם רייכרט - פסנתר

דוד ד'אור - שירה, קונטרה טנור וטנור

בתכנית:

פרוקופייב - קונצ'רטו מס. 3 לפסנתר ותזמורת

פרסל - קינת דידו מתוך דידו ואניס

ויואלדי - גלוריה

אנדרו לוייד וובר - מתוך פנטום האופרה

הפסקה

מהלר - סימפוניה מס' 1

המעוניינים להשתתף בקונצרט מוזמנים להתקשר לטל. 09-593547
עד לתאריך 4/1/96 לכל המאוחר וכרטיסי הכניסה ישלחו
אליהם בדאר. לאחר תאריך זה, או במקרה שיאזלו הכרטיסים
גם קודם לכן, לא נוכל להענות להזמנת כרטיסים.
בכל מקרה לא ישמר מקום עבור מוזמנים אשר לא אישרו את
בואם. לא תתאפשר כניסה על פי הזמנות, ללא הצגת כרטיס כניסה.

המקומות אינם מסומנים.
ההזמנה היא אישית ואינה ניתנת להעברה.

digital

התזמורת הפילהרמונית הצעירה

קונצרט ירושלים

עם

התזמורת

הפילהרמונית

הצעירה

תיאטרון ירושלים לאומנויות הבמה

אולם הנרי שרובר 11.1.96

קונצרט ירושלים

עם התזמורת הפילהרמונית הצעירה

מנצח:

זאב דורמן

סולנים:

אבירם ריכרט - פסנתר

דוד ד'אור - טנור וקונטרה טנור

בתכנית:

מוצרט - קונצרטו מס' 20 ברה מינור לפסנתר ותזמורת

פרגולזי - אריה מתוך סטבאט - מאטר

ויואלדי - גלוריה

אנדרו לויד ובר - מתוך פנטום האופרה

הפסקה

מהלר - סימפוניה מס' 1 ברה מזור

דיגיטל ישראל והתזמורת הפילהרמונית הצעירה

דיגיטל ישראל מעניקה חסות לתזמורת הפילהרמונית הצעירה זו העונה הששית. החסות מהווה חלק מפעילותה של דיגיטל לקידום תחום התרבות והאמנות ולתמיכה בדור הצעיר בישראל. דיגיטל מאמינה כי יש לה מחוייבות לקהילה בה היא פועלת ולקידום עתידה והיא פעילה בתחומי התרבות והטכנולוגיה - שהם התחומים המשפיעים, לדעתה, על עיצוב פני קהיליית העתיד.

מעורבותה העמוקה של דיגיטל ישראל בחינוך הטכנולוגי בישראל מתחילה בתמיכה ותרומות ציוד למוסדות השכלה טכנולוגית גבוהה, אוניברסיטאות ומכוני מחקר, ומגיעה עד להשקעה בקידום מחקר ופיתוח אקדמיים בישראל.

דיגיטל ישראל שמחה על ההזדמנות שניתנה לה לקדם את תחום המוסיקה בארץ, באמצעות מימון קונצרטים של התזמורת הפילהרמונית הצעירה, ולתרום בכך לקליטתם של אמנים צעירים ומוכשרים רבים.

התזמורת הפילהרמונית הצעירה

התזמורת הפילהרמונית הצעירה נוסדה ב-1984 בסיוע התזמורת הפילהרמונית הישראלית וביוזמתו של שלום רונלי-ריקליס ז"ל, שהיה מנהלה המוסיקלי מיום היווסדה ועד 1988. מאז, משמש זאב דורמן כמנהלה המוסיקלי של התזמורת. המטרה העיקרית של התיזמורת הפילהרמונית הצעירה היא טיפוחו והכשרת דור נגני תזמורות והכנת עתודה לתזמורת הפילהרמונית הישראלית. התזמורת מונה כ-90 נגנים בגילים 15 עד 25, כולם סטודנטים או בוגרי מוסדות אקדמאיים בארץ ובחו"ל. התזמורת הפילהרמונית הצעירה מהווה גורם פעיל ותורם בחיי המוסיקה בישראל ומקיימת מספר רב של קונצרטים מדי עונה. התזמורת מקיימת קונצרטים מיוחדים בעיירות פיתוח, בקיבוצים, בבסיסי צה"ל ובאירועים חגיגיים כגון יובל 50 לתזמורת הפילהרמונית הישראלית וחגים לאומיים. כן משתתפת התזמורת בקונצרטים לנוער עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית. הפילהרמונית הצעירה נמנית כיום על החשובות שבתזמורות הנוער בעולם ועורכת מדי עונה סיורים בחו"ל. התזמורת זכתה לביקורת אוהדת על נגינתה בסיורים אלה. בעונת 1988 ביקרה התזמורת בגרמניה על פי הזמנתו ובניצוחו של המאסטרו קורט מאזור. בעונת 1990 השתתפה בפסטיבל ברלין. בעונת 1992 השתתפה בפסטיבל בראונשוויג ובעונת 1993 ערכה סיור קונצרטים בגרמניה והופיעה בפסטיבל "MITTE EUROPE" ובפסטיבל "SONOPTIKUM". בעונת 1994 השתתפה התזמורת כתזמורת הבית בפסטיבל "VERBIER" בשויץ וזכתה להצלחה רבה תחת שרביטם של מאסטרו זובין מהטה, קנט נגנו, זאב דורמן ומישל טבצ'ניק. במרץ 1995 חגגה התזמורת עשור לקיומה בקונצרט חגיגי משותף עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוחו של המאסטרו קורט מאזור, שזכה לביקורות נילהבות. ביולי 1995 יצאה התזמורת לסיור קונצרטים בפסטיבל היוקרתי לאומנויות ומוסיקה בוורביה-שוויץ, שם היתה תזמורת הבית של הפסטיבל. התזמורת הצעירה הינה עמותה ציבורית הפועלת ללא כוונת רווח. היא נתמכת וממומנת על ידי תרומות אנשים ומוסדות ובראשם התזמורת הפילהרמונית הישראלית, המעמידה לרשותה אולם לחזרות ומשרדים לפעילות אדמניסטרטיבית בהיכל התרבות. התזמורת הפילהרמונית הצעירה מנוהלת על ידי הנהלה ציבורית, עליה נמנים בכירים ממגזרים שונים של המשק הישראלי, התורמים מזמנם, מרצם וכשרונם לתזמורת. חברת דיגיטל ישראל מעניקה חסותה לתזמורת הפילהרמונית הצעירה מזה 6 שנים.

התזמורת הפילהרמונית הצעירה

מנהל מוסיקלי: זאב דורמן. מנהלת אדמיניסטרטיבית: נירה קויטנר. הועד המנהל: גדעון להב, יו"ר. ברונו לנדסברג, יו"ר כבוד. חברי הועד: חזי שלח, יגאל בר-יוסף , יעקב דרזי, עו"ד יצחק גולדנצוייג, ראובן וימר, גיל וייזר, יעקב מישורי, עוזי עילם, צבי ליטבק.

כינור 1
אוסטרובסקי סרגיי°
אהרונוביץ גרישה
איסקוביץ איליה
אפשטיין יבגניה*
באום מרתה
ברסלבסקי יגאל
דיאמנט חגית
ווסקובויניקוב יבגני
צ'סקיס יבגני
רץ ישי
שנהר חן
רז כרמל

כינור 2
אס גרישה
אייזנברג רבקה
בייקוביץ אביטל
דוברינסקי שלומי
כהן הדר
מנדלשטם ויטה
סיבש קטרינה
סבר רותי
קוגן גרישה
פבלוצקי יוג'ין
פז דליה
רינגלשטיין רחלי*
שוורץ מרינה
ז'לז'ניאק אנה

ויולה
אקופיאן קרן
הואטלה סאטו
זוקמן קרין
לנדאו עמית
לרמן איילת
פטיש יעל
פרימשטיין אלה
ציפין איליה
קרסנוב ולדיסלב

צ'לו
מחנאי רותי*
ברגר ענבל
ווטרמן תמי
סוכאנוב אסיה
קפלינסקי גלעד
סבר דני
לוין יאנה
שמיט עדיאל
קושניר פול

קונטראבס
אבישר רינת
בורוביץ ערן
חיימוביץ אדי
טונה גיא
סתוי ירון
קומפורטי ניר*

חליל
יצחקי דפנה
כהן לימור
קראוס תמי
פניוק יבגני
אשד גי

פיקולו
יצחקי דפנה

אבוב
פורת גיא
פישבאך עמיחי
עברון רינת

קרן אנגלית
פורת גיא

קלרינט
גיא יהודה
שדה-פז שלומי
אבני אלה
גלוזמן צבי
כץ ארז

באסון
אס איגור
באלין איילת
יוגב אילינוי
שרת גילי
סטרייט אייל

קונטרה-באסון
אס איגור
שרת גילי

קרן יער
נינווה דותן
ולדמן עופר
אלוף אלכס
לנדאו עידית
מינצר עידית
שחר זיו

חצוצרה
פלד יובל
יולביץ ליאור
גולן נעמה
כהן אבישי

טרומבון
הוד גל
צור נעם
בן-זאב נמרוד
זלדמן יעל

טובה

זולוטוב יובל

תופנים

גייכמן אריאל

כלי הקשה

גייכמן אריאל

בר-נר גדי

סימונגהאוס ואדים

קלצ׳קו בנימין

פדרוב איגור

° נגן ראשי * נגן ראשון ** משנה לנגן ראשון

ספרנית: רבקה אייזנברג מזכירה: יעל מונטבליסקי

זאב דורמן, מנצח

זאב דורמן הוא נגן ראשון בקבוצת הבאסונים בתזמורת הפילהרמונית הישראלית. הוא נולד ב-1947 בגבעת ברנר ולמד נגינה בבסון אצל ולטר מרוז ואצל מרדכי רכטמן, שהיה הנגן הראשי בבסון של התזמורת.

ב-1963 הצטרף לתזמורת הגדנ״ע כנגן בסון ראשי והופיע עימה כסולן בארץ ובארה״ב. לתזמורת הפילהרמונית הישראלית הצטרף ב-1969 כמישנה לנגן הראשון בבסון. הוא השתלם במוסיקולוגיה ובניצוח באקדמיה ע״ש רובין באוניברסיטת תל-אביב ובבית הספר גילדהול בלונדון, שם רכש ניסיון בניצוח, גם על אופרות. ב-1987 זכה בפרס פרנסואה שפירא בניצוח. הוא ניצח על תזמורות רבות בארץ, לרבות התזמורת הפילהרמונית הישראלית שעימה הופיע גם כסולן. הוא כיהן כעוזר למנהל המוסיקלי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית (1992-1987) וכיום הוא חבר בהנהלתה. מ-1988 הוא מכהן כמנהל מוסיקלי של התזמורת הפילהרמונית הצעירה, שעליה גם ניצח בסיורי קונצרטים בחו״ל.

אבירם ריכרט, פסנתרן

נולד בשנת 1971. לומד נגינה בפסנתר משנת 1977. למד אצל הגב' הדסה בן-חיים (1989-1981) ועתה בהדרכת פרופ' אריה ורדי. תלמיד האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין באוניברסיטת ת"א. במהלך לימודיו זכה בפרסים רבים בהם פרס ראשון ע"ש אריאנה כץ (1992), פרס ראשון בתחרויות השנתיות (1989, 1991), פרס ראשון בתחרות ע"ש קלרמונט (1994) ובתחרות ע"ש גורליק. כמו כן זכה בפרסים בתחרויות בינלאומיות לפסנתר בטייוואן, בצ'ילה, בברמן-גרמניה ועוד. הופיע כסולן עם כל התזמורות החשובות בארץ, ביניהן הפילהרמונית הישראלית, הסימפונית ירושלים, הסימפונית חיפה, הקאמרית הישראלית, הסימפונית ראשל"צ ועוד. אבירם ריכרט זוכה קבוע במילגות קרן התרבות אמריקה-ישראל משנת 1984, והוא חתן פרס ג'ינה בראואר לשנת 1994. בדצמבר 95' זכה בפרס השני בתחרות היוקרתית לפסנתר בטוקיו.

דוד ד'אור

דוד ד'אור הינו אמן איכותי ומיוחד בנוף הישראלי, בעל יכולת קולית מופלאה, (קונטרה טנור וטנור). דוד כותב ומלחין את שיריו בסגנונות הרוק, פופ, דאנס וקלאסי, ויוצר שילוב ססגוני אשר מצליח לרגש קהל רחב ומגוון.

את הקריירה המוסיקלית החל דוד ד'אור בלהקה הצבאית של פיקוד מרכז, ולאחר מכן השתתף בהרכב הג'אז הווקאלי "קו ארבע". בשלוש השנים הבאות שיחק דוד בתיאטרון הלאומי "הבימה", בהצגות "קברט" בבימוי של ג'ארום סבארי, "טרטיף" של רוברט סטרואה ו"בחתונת הדמים" עם המוסיקאי קרלוס מינדרה, חבר בלהקתו של לינדזי קאמפ. במקביל למד ד'אור מוסיקה קלאסית באקדמיה הישראלית בירושלים. ב- 1991 הוציא דוד אלבום ראשון שהניב להיטים כמו "יד ענוגה" ו"קול מהשמיים". "יד ענוגה" העפיל למקום השלישי במצעד ההשמעות בבריטניה. ב-1993 יצא אלבומו של דוד "בגובה משתנה", שני האלבומים הגיעו לתקליט זהר. לאחר התקליט השני יצא דוד במופע עם ארבעה נגנים וזמרת ליווי וזכה לתגובות נלהבות. ב- 1994 הופיע דוד בהצגה "זעקי ארץ אהובה", בה שיחק את התפקיד הראשי. כמו כן השתתף בקונצרט עם סימפונט ת"א, הופיע בסדרת קונצרטים עם סימפונט רעננה ובעונה שלמה עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית ביצירה "כרמינה בורנה" של קארל אורף, בניצוחו של זובין מהטה. בתחילת 1995 העלה דוד מופע משותף עם להקת "הברירה הטבעית" שמשלב מוסיקה אתנית ושורשית, ובעקבות הצלחת המופע יצא גם תקליט משותף. ביוני 1995 הופיע דוד בהרכב חדש בפני הואתיקן ברומא, במסגרת שנה לכינון יחסים בין ישראל לבין הכס הקדוש, מופע שזכה להצלחה גדולה שבעקבותיה הופיע גם בתוכנית טלויזיה פופולרית של מאוריציו קונטנצו. כיום עובד דוד על תקליט חדש וממשיך להופיע בכל רחבי הארץ.

קונצ׳רטו מס׳ 20 ב׳דה מינור לפסנתר ולתזמורת

וולפגנג אמדאוס מוצרט

[1756־1791]

מוצרט השלים את הקונצ׳רטו מס׳ 20 ב-רה מינור בפברואר 1785 וניגנו לראשונה בקונצרט למנויים בוינה. קונצ׳רטו זה שונה מן הקונצ׳רטות הקודמים של מוצרט, המתנתק כאן מן הסיגנון הגלנטי האופייני ומציג אווירה אפלה ומהורהרת, אך בעת ובעונה אחת גם סוערת ורוגשת. הסולם המינורי (מתוך 27 הקונצ׳רטות לפסנתר רק שניים כתובים בסולם מינורי, מס׳ 20 ומס׳ 24, ב-דו מינור, ק׳ 491), התזמור, המוטיבים המלודיים והריתמיים הם כולם אמצעי ביטוי אישיים מובהקים, המביעים את רגשותיו ואת אישיותו המוסיקלית של המלחין. יתרה מזאת, הם מבשרים פריצת דרך סיגנונית אל המאה ה-19 ומהווים אינדיקציה חשובה להתפתחותה העתידה של צורת הקונצ׳רטו. אין זה מפתיע כי בטהובן אהב יצירה זו והירבה לנגנה, והוא אף חיבר לקונצ׳רטו קדנצות משלו (מוצרט לא הותיר קדנצות לקונצ׳רטו זה).

הפרק הראשון נפתח במבוא תזמורתי המציג את מרבית החומר הנושאי ומבסס את האווירה המיוחדת של היצירה. המיקצב הסינקופי (עם הדגשים המוסטים ממקומם הטבעי בתיבה) והשלישונים (שלושה צלילים סמוכים המנוגנים ברצף) העולים בבאס יוצרים נימה של חשש ואיום. כניסת הפסנתר שקטה ועצורה, מנוגדת לסערה ולאי-השקט שקדמו לה אך שבים עד מהרה. הכתיבה לפסנתר אפקטיבית ביותר ורבת הבעה.

הפרק השני, רומנצה ב-סי במול מג׳ור, הוא נווה של שלווה בין שני הפרקים החיצוניים הרוגשים. תחושת הרוגע מתעצמת על ידי חזרות מרובות על הנושא הפתוח, אך השלווה והרוגע מדומים: חטיבתו האמצעית של הפרק כתובה בסולם מינורי ואופייה מתפרץ וגועש, בדומה לפרק הראשון.

נושאו הראשי של הרונדו המסיים נמרץ ותקיף. הוא מנוגן תחילה בידי הפסנתרן לבדו והתזמורת מחרה מחזיקה אחריו. הפרק מצטיין בתנופה ובלהט, כשנימה של תוגה נסוכה עליו. עם זאת, לסיום בוחר מוצרט לסטות מן האווירה ששלטה ביצירה כולה ומסיים את הקונצ׳רטו בסולם מג׳ורי ובברק זוהר.

ההסברים באדיבות התזמורת הפילהרמונית הישראלית

סימפוניה מס׳ 1 ב׳רה מג׳ור "הטיטן"

גוסטב מהלר

[1860־1911]

„אין לקהל מושג על מה אני מדבר. המוסיקה שלי סתומה וחסרת מובן בשבילו". כך התמרמר מהלר בן ה-29 על הביקורת הקטלנית והמהולה בבוז שבה נתקבל ביצוע הבכורה של הסימפוניה הראשונה ב-1889 בבודפשט, בניצוחו של המלחין. היתה זו למהלר התמודדות ראשונה עם הממדים הענקיים שלבשה הסימפוניה הרומנטית המאוחרת: משך נגינתה של סימפוניה זו הוא 50 דקות בקירוב. (אורכה של סימפוניה מוקדמת של היידן אינו עולה על 15 או 20 דקות). לכאורה נשאר מהלר נאמן בסימפוניה זו למיבנה המסורתי של ארבעה פרקים, אך למעשה הכניס בתוך חלוקה חיצונית זו תוכן מוסיקלי שאי אפשר לנתחו במושגים המקובלים של מיבנה סימפוניה. מהלר קרא לסימפוניה הראשונה "הטיטן", שם שיש להבינו לא בהקשר של ממדיה הפיסיים של היצירה, אלא כאות הערצה לספרו של הסופר הגרמני הרומנטי ז׳אן פול (פסיבדונים של יוהן פאול פרידריך ריכטר 1763-1825), שאליו חש מהלר קירבה רבה. מהלר כינה עצמו, ובצדק, "מלחין של חופשות". כל ימות השנה היה עסוק כמנצח מבוקש ביותר , ואת פגרת הקיץ בלבד הקדיש לקומפוזיציה. נסיונו הרב כמנצח מורגש היטב במוסיקה הסימפונית שלו. נדירים הם המלחינים שהגיעו להבנה כה דקה ועמוקה של אפשרויות התזמור הגלומות בתזמורת הסימפונית. נוכל להיווכח בכך כבר בפתיחתה של היצירה שלפנינו: הצלילים הגבוהים מאוד של כלי הקשת-בפיאניסימו (נגינה חרישית ביותר)- משמשים רקע למוטיב קצר המזכיר את קריאת הקוקיה. כבר בתיבות הראשונות הספיק מהלר ליצור את אווירת המיסתורין של היער האוסטרי. כדאי לשים לב לשימוש המאופק, המחושב, והאפקטיבי בתזמורת הענקית העומדת לרשותו: מירקם מתוזמר בשקיפות רבה, עם הרבה קטעי סולו קצרים לכלים בודדים, נותן לעיתים הרגשה של מוסיקה קאמרית. הכוח המסיבי של כל האנסמבל נשמר לנקודת השיא של היצירה. בפרק השני שואב מהלר חומר מלודי מריקודי האיכרים במורביה וממזג יסודות כמעט פולקלוריים בריקמה הסימפונית. המוטיבים כשלעצמם עלולים להישמע לעיתים נאיביים, או אפילו בנליים, אך כשמהלר שותל אותם בסביבתם החדשה הם מאבדים לחלוטין את האסוציאציות הקודמות שלהם והופכים לחומר סימפוני טהור.

תופעה זו בולטת במיוחד לגבי הפרק השלישי, שבו מופיעה המנגינה הידועה "Frère jacques" בעיוות מכוון: במינור במקום במג'ור. הסילוף הברור מתאים ביותר לרוח הפרק, כשהוא כעין מרש אבל נלעג. הגרעין לרעיון זה נלקח על ידי מהלר מתחריט צרפתי המתאר לוויה סרקסטית, שבה נושאים בעלי חיים שונים את ארונו של.... הצייד. פרק זה הרתיח במיוחד את המבקרים השמרניים שטענו כי מהלר "פשע" נגד החוק והסדר המקובלים בשדה המוסיקה הסימפונית. בפרק הרביעי והאחרון מתנהל קרב-איתנים תזמורתי, אך העצבנות הפנימית נמוגה לעיתים, ואת מקומה תופסים קטעים ליריים רוגעים. לקראת סוף הפרק מביא מהלר מעין איזכור של המוטיבים שהופיעו בפרק הראשון. זוהי אחת הדרכים שבה משתמש מהלר כדי לפתור אתגר מן הגדולים ביותר הניצבים בפני מלחין סימפוני: שמירת האחדות ביצירה בעלת משך זמן כה רב. לאחדות היצירה תורמת גם שזירתם של אותם המוטיבים בפרקים שונים של אותה סימפוניה.
מהלר, כמלחינים רומנטיים אחרים, משתמש בהרחבה בטרנספורמציה של נושאים מפרק לפרק: לכאורה נושאים חדשים ושונים, אך בחינה יותר יסודית מגלה מייד כי בבסיסם מונחות תבניות מלודיות שכבר הופיעו בפרקים הקודמים. הסימפוניה הראשונה של מהלר חופשית במידה מפתיעה מ"היסוסי התחלה" האופייניים בדרך כלל לחיבור סימפוני ראשון. מהלר הצעיר נגלה כאן כאמן בוגר, בעל סיגנון מגובש וחוש ארכיטקטוני-מוסיקלי רגיש ביותר.